

megyei Közlöny Kiadó Hivatalának vezetésére. Ez a megbízatás vesztét okozta. Ugyanis az akkori Érseki Iroda vezetőjével, Subik Károly kanonokkal összeütközésbe került, az említett funkció ellátása kapcsán. Ő húzta a rövidebbet. Öntudatos emberként úgy döntött, hogy nem alázódik meg, s elhagyta az Érseki Papnevelő Intézetet.

1942. március 29-én beadta lemondását az érseknek, amelyhez főpásztora hozzájárult. Az érsek ezt követően Bátorba helyezte ki Egerből „ideiglenes helyettes lelkésznek”. 1942. október 30-án a teológusok által rajongásig szeretett Takács plébános eljött a Papnevelő Intézetbe, ahol „barátságosan beszélt az életről”. Látogatása alkalmából meghívta volt hallgatóit a november 5-i bátori búcsúra.

Takács József bátori plébánosként folytatta a teológiai doktorátus megszerzésével induló tudományos munkásságát. Ennek eredménye volt: A kegyelmi élet. Elmélkedések és olvasmányok című háromkötetes műve, amely 1944-ben jelent meg Budapesten, a Korda Kiadónál. Könyvének részei a következők voltak: 1. A Mennyei Anya gyermekei. 2. Krisztus titokzatos teste. 3. A Szentlélek temploma. Takács említett könyvét jelenleg nem ismert okból Nógrády József álnéven jelentette meg.

Takács plébános Bátorban élte át a II. világháború kataklizmáját, amelynek során Mindszenty József, akkori veszprémi püspökhöz hasonlóan, rendkívül bátran és jellemesen viselkedett. Ezt bizonyítja többek között a bátori községi katonai parancsnok 1944. november 2-án, a Pétervásárai Járási főjegyzőhöz intézett alábbi levele: „1944. november 10-én dr. Takács József bátori katolikus plébánosnál lévő német lakosokat kiköltöztettem, mivel ő a német nemzetet és hadsereget a legnagyobb mértékben megbántotta és ócsárolta.

Azonnal parancsot adtam ki és megtiltottam, hogy bármelyik német tiszt vagy katona beköltözhessen. Mert ilyen emberrel, aki saját véleménye szerint szívesebben látja a bolsevizmust az országban, mint a német hadsereget; nem lehet együtt lakni.

Én nem látok mást ebben az emberben, mint a bolsevizmus ellen küzdő német és a magyar hadsereggel szembeni árulót, aki amellett még néplázító, a magyar nemzettel szemben is. Hogy lehet ilyen ember lelkipásztor és vezetője három község (Bátor, Egerbocs és Hevesaranyos) lakosságának. Felkérem és felhatalmazom a bátori főjegyző urat, hogy ezen átiratomat felső hatósághoz továbbítsa intézkedés végett."

Az idézett levélen kívül Takács plébános rendkívüli bátorságát bizonyítja a bátori körjegyzőnek 1944. november 3-án, a Pétervásárai Járási főszolgabíróhoz küldött alábbi levele is.

„E hó 1-én délután hivatalomban megjelenik a német katonai alakulat századosa és nagy elkeseredéssel panaszolja, hogy a plébános a legdurvábban megsértette a német nemzetet és hadsereget és tovább ott egy fedél alatt ilyen emberrel nem marad, s megtiltja a zászlóaljában lévő összes német tisztnek és katonának, hogy oda ne menjen be. Ezek után kért, hogy újabb szállást jelöljek ki számára, amelyet nyomban meg is tettem. Már megérkezésekor is kellemetlenkedett a szállást csinálóval, s általában passzív magatartást tanúsít a német alakulatokkal szemben.

Ilyenek után feltételezem, hogy a népet is ily ferde irányba befolyásolja, ami a mai körülmények között egyáltalán nem megengedhető állapot."

A rendkívül kellemetlen ügy kapcsán 1944. november 4-én a Járási Főszolgabíró kérte Takács plébános Bátorból való azonnali elhelyezését, valamint azt, hogy az említett pap kérjen elégtételt a német parancsnoktól. Hogy erre sor került-e, arról nem vallanak a források.

Takács plébános rendkívüli nagy teológiai tudása, lelkipásztori aktivitása fiatalon országosan ismertté tette nevét. Ebből következően több országos jellegű megbízatást kapott. 1945. november 14-én érseke a Katolikus Leánykörök Országos Szövetsége (KALÁSZ) Központi Vezetősége kérésére kinevezte a Szövetség egri főegyházmegyei lelki